

NOTE DE STUDIU
GALATENI
Schița cărții
John Vernon McGee

AUTOR: Pavel este recunoscut ca autor incontestabil al epistolei.

DATA: în jurul anului 57 d. H.

Se pare că această epistolă a fost scrisă din Efes, în ce-a de a treia călătorie misionară și aceasta în timp ce Pavel a stat închis pentru o perioadă de 2 ani.

Totuși, pe de altă parte, exista suficiente argumente pentru a lua în considerare și posibilitatea ca epistola să fi fost scrisă din Corint, cu puțin timp înainte ca Pavel să fi scris epistola către Romani. Cel care a avansat teoria ca ea a fost scrisă din Corint în a doua călătorie de misiune, în jurul anului 53 d. H. în luna aprilie este un cercetător al Scripturii pe nume Lensky.

IMPREJURAREA:

Pavel a vizitat bisericele Galatenilor în fiecare din cele 3 călătorii de misiune. În epistole nu există nici o specificare despre o altă călătorie către biserici. Epistola a fost cu siguranța ultimul cuvânt către biserici, scrisă după ce el le-a vizitat în cea de-a treia călătorie misionară.

GALATENII .

Destinația acestei epistole a dat naștere la ceea ce este cunoscută în lumea teologică ca fiind *”Teoria Galateniilor de Nord și Galatenii de Sud”*.

Mie mi se pare mult mai rațională opinia conform căreia scrisoarea a fost adresată credincioșilor pe care Pavel i-a vizitat în prima sa călătorie misionară, cei din sud, deși nu poate fi exclusă posibilitatea ca ea să fi ajuns și în părțile de nord. Eu sunt de părere că această scrisoare a ajuns în toate părțile Galatiei, potrivit cu obiceiurile acelor vremi. Ce vreau să spun?

În acea vreme nu existau materialele de astăzi și mă refer la scrierile religioase. Asta nu înseamnă că oamenii își doreau mai puțin să citească. Dimpotrivă, cred că doreau lectura mai mult decât o dorim noi. Deci, din lipsa materialelor, orice scriere era citită și apoi copiată și dată și altor biserici pentru a fi citită. În același mod cred că și scrisoarea către Galateni a fost transmisă în toate bisericile din Galatia.

De fapt, când ne referim la “Galateni” putem să ne referim atât în sens etnografic, adică la naționalitatea oamenilor, cât și în sens geografic, adică la provincia romană cu acest nume.

Indiferent de poziția aleasă sunt anumite caracteristici care exprimă identitatea celor numiți “galateni” în ciuda faptului că avem de a face cu o populație mixtă.

Numele regiunii a fost dat după tribul Gaulus, un trib celtic, care are origini comune cu populația care locuia pe teritoriul Franței de astăzi. În secolul 4 î. H. aceștia au invadat Imperiul Roman și au prădat Roma. Mai târziu, în jurul anului 280 î. H., au invadat Grecia și au capturat orașul Delphi. La invitația lui Nikomedes I, regele Bitiniei, ei au traversat Asia Mică pentru a i se alătura în războiul civil din această zonă. Foarte curând s-au stabilit în Asia Mică plăcându-le foarte mult ceea ce au găsit. Clima era potrivită iar ținuturile erau minunate. În anul 189 î. H. aceste triburi de origine celtică au fost supuse de Imperiul Roman și au devenit o provincie. Granițele lor au variat mereu de-a lungul timpurilor și pentru o bună bucată de vreme ei și-au păstrat obiceiurile și limba.

O particularitate aparte este aceea că aveau trăsături orientale, dar erau blonzi.

Biserica pe care apostolul Pavel a stabilit-o în prima sa călătorie misionară era inclusă în teritoriul Galatiei și de aici și numele pe care l-a luat. Mai trebuie spus și că aceste triburi aveau în mare măsură temperamentul europenilor occidentali. De exemplu din descrierile pe care le avem cu privire la acest popor putem să conturăm un profil al acestor grupuri și veți constata că seamănă destul de mult cu noi.

Astfel, Cezar i-a descris în felul următor: “Infirmitatea Galilor este aceea că sunt capricioși, instabili, predispuși la schimbări și nu se poate avea încredere în ei”.

Ce spuneți de această descriere? Păreră mea este că se potrivește destul de bine cu felul de a fi al multor personaje contemporane.

O altă descriere a Galilor este următoarea: “oameni sinceri, direcți, impetuoși, impresionabili, extrem de inteligenți, dar foarte inconsecvenți, rod al vanității excesive”. Nu cred că trebuie să vă mai atrag atenția asupra asemănarilor. Ele sunt evidente!

Cu siguranță Epistola către Galateni are un mesaj pentru noi atât datorită asemănării cu cei ce locuiau în această zonă cât și problemelor abordate, probleme care sunt cât se poate de contemporane.

EPISTOLA:

1. Este o epistolă severă cu un mesaj solemn (Gal 1:6-9; 3:1-5). Ea nu are conduita corectivă, asemeni scrisorii adresate Corintenilor, dar atinge și ea puncte ce ridicau probleme credincioșilor din Galatia. În orice caz, credincioșii din ținuturile Galatiei se aflau în mare pericol. Aceasta pentru că bazele credinței lor, erau atacate și din pricina acesta totul era amenințat. Epistola nu conține nici un cuvânt de încurajare, ci numai lauda și mulțumire. Nu exista cereri de rugăciune și nici nu este menționat statutul lor în Hristos. Comparați-o, din acest punct de vedere cu celelalte epistole ale lui Pavel.
2. Inima lui Pavel este simplă, cu emoții adânci și sentimente puternice. Aceasta este o **Epistolă combativă** - este o relatare de pe câmpul de luptă. Pavel nu are îngăduință pentru legalism.
3. Cineva a spus că Romani (epistola) a venit din capul, mintea, lui Pavel în timp ce Galateni (ep.) a venit din inima lui Pavel. "Galatenii preiau în mod controversal ceea ce Romanii pun sistematic", spunea altcineva.
4. Este **declarația de emancipare** de orice fel de legalism. Aceasta a fost epistola preferată a lui Martin Luther și a fost stâlpul de pornire a Reformatoarelor. Ea a fost numită Magna Charta a bisericii primare, manifestarea libertății creștine, citadela de necucerit și un Gibraltar prețios împotriva oricărui atac asupra inimii evangheliei.
5. Este cea mai puternică declarație și apărare a doctrinei de **justificare prin credință** în sau în afara Scripturii. Este polemica lui Dumnezeu în jumătatea celui mai vital adevăr al credinței creștine împotriva oricărui atac. Nu numai un păcătos este mântuit prin harul credinței, ci și păcătoșii mântuiți care trăiesc prin har. Harul este o cale către viața și o cale de viață.

SCHITA GENERALA:

I. INTRODUCERE: 1:1-10

A. Cuvânt de salut - 1:1-5

B. Afirmarea subiectului - Cuvântare caldă: 1:6-10

II. DATE PERSONALE - Autoritatea apostolului și slava evangheliei: 1:11 - 2:14

A. Experiența lui Pavel în Arabia 1:11-24

B. Experiența lui Pavel cu apostolii în Ierusalim 2:1-10

C. Experiența lui Pavel și Petru în Antiohia 2:11-14

III. DATE DOCTRINARE - JUSTIFICAREA PRIN CREDINȚA: 2:15 - 4:31

Credința - Lucrări, Libertatea - Robie

A. Justificarea prin credință - Afirmarea doctrinei 2:15-21

B. Justificarea prin credință - Experiența Galatenilor 3:1-5

C. Justificarea prin credință - Prezentarea lui Avraam 3:6 - 4:18

D. Justificarea prin credință - Alegorie la Agar și Sara 4:19-31

IV. DATE PRACTICE - PURIFICAREA făcută de DUHUL 5:1 - 6:10

Duh- Carne, Libertate - Robie

- A. Mântuit prin credință si trăind prin lege conduce la căderea din har 5:1-15
- B. Mântuit prin credință si umblând in Duhul produce Roada Duhului 5:16-26
- C. Mântuit prin credință si Roada Duhului prezintă caracterul creștin 6:1-10

V. CONCLUZIE AUTOGRAFIATA 6:11-18

- A. Propriul scris de mână a lui Pavel 6:11
- B. Propria mărturie a lui Pavel 6:12-18
 - 1. Crucea lui Hristos - tăierea împrejur 6:12-15
 - 2. Scrisul de mână a lui Hristos pe trupul lui Pavel 6:16-18
(Noua taiere împrejur, circumcizie a noii creații)

COMENTARIU:

Epistola către Galateni reprezintă polemica împotriva legalismului indiferent de forma pe care o îmbracă. Legea nu este discreditată, refuzată sau desconsiderată, în această epistolă. Inca mai sunt păstrate maiestatea, perfectiunea, cerințele, plinătatea si scopul ei. Însă tocmai aceste calități fac aproape imposibil efortul oamenilor pentru a ajunge pe aceasta cale la Dumnezeu. De aceea este deschisă o altă cale, care depășește în totalitate legea, pentru ca omul sa fie justificat înaintea lui Dumnezeu. Noua cale este -- credința. Justificarea prin credința este tema epistolei.

Trei epistole din Noul Testament citează Habacuc 2:4, "Cel drept va trai prin credința"

Romani 1:17 subliniază *cel drept*

Evrei 10:38 subliniază *va trai*

Galateni 3:11 subliniază *prin credința*

In Epistola către Romani, subliniat este faptul ca omul depărtat de lege este îndreptătit înaintea lui Dumnezeu. In Epistola către Galateni, Pavel apara evanghelia de cei care adauga legea ca o condiție a îndreptării prin credința.

Credința plus legea era propunerea iudaismului

Credința plus nimic era raspunsul lui Pavel.

Iudeii puneau la indoiala autoritatea lui Pavel ca si apostol precum si invaturile lui potrivit cărora mintuirea se obtine numai prin credința. Pavel apara slujba lui de apostol si demonstreaza suficienta evangheliei, a mintuirii prin har.

I. INTRODUCERE: 1:1-10

A. Cuvinte de salut 1:1-5

v.1 Pavel este un apostol investit chiar de Domnul Isus.

Cuvântul Apostol este folosit in doua sensuri:

- 1. Unul dintre cei 12 (Fapte 1:21-26)
 - a. Cu Isus în cei 3 ani ai Sai de lucrare (v.21)
 - b. Martor al lucrării de după învierea Sa (v.22)
 - c. Ales de Hristos (v.22) Fapte 9:16; 26:17
- 2. Unul trimis în afară. Este folosit intr-un sens larg. Pavel, din câte se pare, a luat locul lui Iuda (Fapte 14:4,14)

Pavel afirmă că el este apostol *Nu de la oameni*. Prepozitia *apo* implică o semnificație ce poate la fel de bine însemna *nelegalist*, independent de intilnire sau de o comisie, sau de o școală sau un curs.

Nu prin om - prepozitia *dia* indica ca nu a fost numit printr-un om. Aceasta înseamnă că Pavel nu a fost numit potrivit cu un ritual adică prin punerea mâinilor, de către un episcop sau conducerea bisericii. De exemplu, casatoria implica ambele parti: partea legala (certificatul de la stat) si ritualul (ceremonia).

Dar prin Isus Hristos - Isus si-a întins mâna deasupra lui Pavel, l-a numit si l-a pus deoparte pentru slujbă (Fapte 9:15,16)

v. 2 Salutul este foarte rece, scurt, formal si concis. Nu este nimeni personal menționat pe nume.

Bisericile - in prim plan se afla biserica locala, nu trupul de credinciosi, asa cum este prezentat in Efeseni.

v. 3 Acesta este salutul formal al lui Pavel in majoritatea epistolelor (de exemplu vezi nota din Efeseni)

v. 4 *S-a dat pe Sine* - la cererea lui Isus Hristos Pavel dă germenul subiectului. Nimic nu poate fi adaugat pentru a valorifica jertfa Lui.

Si ne elibereaza de acest rau prezent (veac) – aici este o valoare prezentă a evangheliei care dovedește puterea si originalitatea ei.

Potrivit voii lui Dumnezeu – El poate sa ne elibereze, nu potrivit legii, ci potrivit voii lui Dumnezeu.

v. 5 Dumnezeu obține mai mult de la mântuirea prin har a păcătosului decât ceea ce face păcătosul. Este spre slava lui Dumnezeu.

B. **Afirmarea subiectului – O cuvântare caldă 1:6-10**

v. 6 Evanghelia se intereseaza de “harul lui Dumnezeu”. In sensul acesta sunt folosite 2 aspecte ale evangheliei (folosite in 2 sensuri):

1. Fapte – moarte, îngropare, învierea lui Hristos (1 Cor. 15:1-4)

2. Interpretarea faptelor – mântuirea primită prin credință si nimic altceva (Gal. 2:16).

Faptele nu au fost provocate de iudei, dar ei s-au gindit ca pe lângă har sa adauge legea (credinta + lege).

v. 7 Este numai o singura evanghelie – una singura in fapt si interpretare.

Avem aici cuvântul *metastrepho*. În limba greaca este un cuvânt puternic și poartă ideea de transformare radicală. De exemplu: “ soarele s-a transformat in intuneric” (Fapte 2:20); sau “râsul s-a tranformat în plâns” (Evrei 4:9). A incerca sa schimbi evanghelia are efectul de a o transforma in opusul a ceea ce este ea într-adevar.

v. 8 Daca un înger ar încerca sa declare orice alt mesaj decit evanghelia, el ar fi dat afara cu o insulta puternica.

v. 9 Daca orice alt mesaj decât evanghelia este primit, el este fals si de imitatie.

Blestemat (anathema in lb. Greaca) este “a fi osindit”. Evanghelia lasă pe dinafară toate lucrările.

Romani 4:5

Dumnezeu mântuieste numai o clasa a omenirii – pe cei neevlaviosi. Motivul este ca aceasta este singura cale – neprihănirea umana este o cârpă murdara in fata lui Dumnezeu. Legea ne condamna si trebuie sa ne lase fără vorbe înainte ca harul sa ne mântuiască.

Romani 3:19

Adevarata dificultate nu este a fi destul de bun pentru a fi mântuit, ci a te recunoaște suficient de păcătos. Umanitatea refuza sa recunoasca conditia ei pierduta inaintea lui Dumnezeu. Aceasta este situatia grea a umanitatii.

Iudeii nu au negat faptele evangheliei, ei au pervertit-o si de aceea au fost anathema.

“Evanghelia” legii si harul sunt un amestec care nu are nici putere, nici crestere si nici biruinta.

v. 10 *Convinge* înseamna “a-ti face un prieten”. Traducerea după biblia New Scofield este: “caută favoare”. Predicarea evangheliei nu este plăcută omului pierdut. Nici un om nu poate multumi si pe Dumnezeu si pe oameni.

II. BIOGRAFIA PERSONALA – Autoritatea apostolilor, Slava evangheliei 1:11 – 2:14

A. **Experiența** lui Pavel în **Arabia** 1:11-24

Originea evangheliei si convertirea lui Pavel

v. 11 *A certifica* inseamna “a aduce aminte”. *După om* inseamna “conform cu omul”. Iudeii au mai pus la indoiala slujba de apostol a lui Pavel. El nu era unul dintre cei primii 12, ci un nou venit. Ei au aruncat o umbra asupra validitatii autoritatii lui Pavel ca apostol.

v. 12 Evanghelia lui Pavel a venit direct după o revelatie (*apokalupsis*) a lui Isus Hristos.

v. 13,14 Acum Pavel numește religiile in care a fost crescut – *religia iudeilor*. Pavel a fost mântuit, nu în iudaism, nu după iudaism, ci DIN iudaism.

v. 15-17 După convertirea lui, Pavel a mers in desertul Arabiei inaintea discutiei cu ceilalti ucenici.

v. 18,19 Pavel a mers apoi in Ierusalim (Fapte 9:26-29). El a petrecut mai putin de 3 ani in deșert.

v. 20 Ori credem pe Pavel ori îl facem mincinos.

v. 21-24 Pavel subliniază, în mod special primii lui ani de după mântuire.

B. **Experiența** lui Pavel cu **Apostolii în Ierusalim** 2:1-10

Unicitatea evangheliei și comunicarea dintre Pavel și ceilalți apostoli

v. 1 Aceasta este mai mult o referire la consiliul de la Ierusalim (Fapte 15) decât la momentul în care Pavel și Baraba au adus alinare bisericii din Ierusalim așa cum este scris în Fapte 11:30, 12:25.

v. 2-5 Biserica din Ierusalim a fost de acord cu evanghelia lui Pavel. Pavel a luat pe Tit, un grec, ca exemplu viu al neamurilor care au fost mântuite prin credință, despartiti de lege.

v.6-10 Apostolii au acceptat slujba de apostol a lui Pavel. Partasie (v.9) *koinonia*, este unul dintre cele mai mari cuvinte ale evangheliei și exprimă cea mai înaltă expresie pentru o relație personală. Inseamnă a împărtăși lucruri despre Hristos.

C. **Experiența** lui Pavel cu **Petru în Antiohia** 2:11-14

Opoziție împotriva evangheliei și Convingere cu privire la conduită

v. 11 Pavel mustră pe Petru

v. 12-14 În biserică apostolică credincioșii aveau o masă de dragoste la care participau cu toții. Când neamurile au ajuns în biserică, ei au ridicat o problemă; pentru ei a mânca carnea care fusese sacrificată nu mai reprezenta o problemă dar lucrul acesta nu era acceptat de credincioșii iudei. De asemenea, nu orice carne putea fi mâncată de iudei, pe când, din nou, aceasta nu era o problemă pentru neevrei. Astfel au fost aranjate două mese.

Într-una din vizitele sale în Antiohia, apostolul Petru a mâncat cu neamurile până ce bătrânii bisericii au venit de la Ierusalim. În acel moment Petru s-a retras la masa evreilor, masa *cușer*. Purtarea lui a arătat că condamnă neamurile pentru practicile lor. Greșeala constă în faptul că a pus la îndoială libertatea de a mânca la orice masă, având în vedere libertatea oferită de har. El greșea prin comportamentul lui deoarece astfel comunica neamurilor că și ele ar trebuie să îmbrățișeze legea.

DOCTRINA – Justificarea prin credință 2:15 – 4:31

Credința în raport cu Lucrarea, Libertatea în raport cu Robia.

A. **Justificare prin credință** – Doctrina este afirmată 2:15-21

v. 15 *Noi* – Pavel se identifica cu evreii. Evreii din acea zi considerau neamurile ca păcătoși în contrast cu ei cei care se aflau sub lege.

v. 16 Aceasta este o afirmație limpede și simplă a justificării prin credință. *Omul* (*anthropos* în greacă) este termenul generic, însemnând împreună evreii și neamurile.

Justificat, îndreptatit (*dikaio* în greacă) înseamnă “a declara că o persoană are dreptate.” În sens spiritual se poate spune că un păcătos, care este vinovat înaintea lui Dumnezeu și se afla sub condamnare, este declarat drept înaintea lui Dumnezeu, și aceasta pe Baza credinței lui în răscumpărarea făcută de Domnul Isus Hristos. Nu este însă vorba numai despre iertarea de păcate, o scădere a lor, ci și adăugarea neprihănirii lui Hristos.

Evreii trebuiau să uite legea și să ia locul de pacatoși pentru a putea fi mântuiți prin credință în Hristos. Nici o afirmație nu poate fi mai dogmatică și mai clară ca cristalul decât “prin lucrările legii nici trup omenesc nu va fi îndreptatit”

v. 17 Sensul acestui verset pare să fie acela că devreme ce evreii au trebuit să uite legea pentru ca să fie justificați prin Hristos și de aceea să-și ia locul de pacatoși, este oare Hristos cel care îi face păcătoși? Nu, evreii, ca și neamurile, erau pacatoși prin natura lor și nu puteau fi îndreptatiți prin lege, așa cum se demonstrase.

v. 19 Acesta este cel mai mare principiu pe care Pavel l-a afirmat aici în Galateni. Ca și pacatoși noi suntem iertați în Hristos. “El a fost făcut păcat pentru noi”. Noi acum suntem chemați să trăim cu Dumnezeu după un nou principiu afirmat în următorul verset.

v. 20 Noi am fost rastigniti odată cu Hristos pe cruce – aproape cu 2000 de ani în urmă. Noua viață a credinciosului este viața în Hristos trăind prin puterea Duhului Sfânt.

v. 21 Neprihănire înseamnă “justificare”. În zadar înseamnă “fără motiv”

B. **Justificarea prin credință** – **Experiența Galatienilor** 3:1-5

v. 1 Acesta deschide o serie de 6 întrebări pe care Pavel le pune Galatenilor. “Cine v-a fermecat” – galatenii nu-si foloseau mintile (*nous*). Astfel, cuvintele lui Pavel pot fi parafrazate în felul următor: Galatenilor, voi nu vă folosiți mintea!” Ce v-a intrat în cap?”

De notat mai este și ceea ce spune Pavel cu privire la modul în care le-a fost prezentat Domnul Isus. El spune că Domnul a *fost zugrăvit* sau literal: “afisat”, “vopsit”.

v. 2 Ei nu au primit niciodată Duhul Sfânt prin lege. Duhul Sfânt este evidenta convertirii.

Romani 8:9 Efeseni 1:13

Evangelhia este adevărată indiferent de experiență. Evangelhia este obiectiva. Experiența întărește evangelhia. Fapte 5:32

v. 3-5 Evangelhia este suficientă – experienta confirma acest lucru.

C. Justificarea prin credință – Imaginea lui Avraam 3:6 – 4:18

v. 6 Acest citat este din Gen. 15:6. Incidentul la care se referă are loc după ce Avraam luptă cu împărații din est pentru salvarea lui Lot. Vă amintiți și refuzul său de a accepta darurile de la regii Sodomei și Gomorei. Dumnezeu a apărut atunci înaintea lui Avraam pentru a-l asigura că a făcut corect refuzând prada, și i-a spus “Sunt scutul tau și rasplata ta deosebit de mare”. Avraam l-a adus atunci aminte lui Dumnezeu că el nu avea un fiu. Dumnezeu l-a arătat bolta cerească și l-a asigurat că urmașii săi vor fi asemenea stelelor cerului, imposibil de numărat. Acela a fost momentul în care Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și a spus amin lui Dumnezeu. Credința lui Avraam a fost luată drept neprihanire. Lucrările lui Avraam, încă de pe când legea nu a fost data, nu au avut cu nimic de a face cu mântuirea lui. Era doar credința și nimic altceva.

v. 8 Când a predicat Dumnezeu evangelhia lui Avraam? Vezi Gen. 22:17-18. A fost la momentul oferirii lui Isaac ca jertfa pe altar. Oferirea lui Isaac este una dintre cele mai deosebite imagini ale jertfei lui Hristos. Deși Dumnezeu l-a crutat pe fiul lui Avraam, Dumnezeu “care n-a crutat nici chiar pe Fiul Său, ci l-a dat pentru noi toți” – Rom. 8:32 Nu a fost Avraam, tatal nostru, justificat prin lucrările sale, cind a oferit pe Isaac fiul sau ca jertfa pe altar?

Aceasta a fost sfîrșitul vieții lui Avraam și se refera la jertfa lui Isaac. Faptele lui au fost “lucrări ale credinței”, nu lucrări pentru lege. Pavel spunea că Avraam a fost justificat prin credință înainte ca el să fi făcut alte fapte chiar înainte ca Isaac să fi fost născut. Aceasta face evident că scrierile lui Pavel și Iacov nu au fost în conflict.

v. 9 Dumnezeu mintuiește pacatoșii pe aceleași baze pe care l-a mintuit pe Avraam – *credința*.

v. 10 Cuvîntul important aici este *a continuat*. Nimeni niciodată, nu a ținut legea zi și noapte, 24 de ore din 24, 7 zile din săptămîna, 52 de săptămîni, în gîndire, vorbe și fapte. Legea poate numai să condamne: credința justifică.

v. 11 Chiar și Vechiul Testament afirmă foarte clar că “*cel neprihanit va trai prin credința lui*” (Hab. 2:4)

v. 12 Credința și legea sunt principii contrare pentru mîntuire și pentru viața. Una o distruge pe cealaltă. Legea cere ca omul să trăiască sub lege. Orice neprihanire pe care omul o poate acumula în viața lui, va fi întotdeauna inferioara neprihanirii lui Dumnezeu. Neprihanirea omului este vesnic etichetată ca o “cârpa murdara”

v. 13 Acest citat este din Deut. 21:23. Aceasta a fost o lege foarte ciudată. Atunci, metoda pedepsei capitale era omorîrea cu pietre. Dacă infractiunea era gravă și atroce, corpul aceluia infractor era atârnat la vedere pentru a arăta tuturor gravitatea infractiunii (Deut. 21:22,23). “Caci cel spînzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu”. Crucea este numită un copac (*xulon*) în Fapte 5:30; 10:39; 1 Petru 2:24 – crucea este “copacul vieții”. Noi nu suntem sub lege pentru că Hristos ne-a rascumpărat de blestemul legii.

v. 14 Hristos a luat locul nostru pentru că noi să primim ceea ce legea nu ne putea da. Duhul este un dar în acest veac al harului.

v. 15-18 Sensul acestei secțiuni este că legea, care a venit la 430 de ani după promisiunea făcută de Dumnezeu lui Avraam, nu o desființează și nici nu alterează această promisiune. Când 2 oameni încheie un contract, unul dintre membrii contractului nu-l poate încalca mai tirziu pentru a se potrivi

dorintelor sale. Originalul trebuie sa ramina intact. Promisiunea lui Dumnezeu pentru Avraam nu poate fi abrogata. Dumnezeu a confirmat-o in Hristos.

Samânta (v.16) se refera in mod specific la Hristos (vezi Gen. 22:18). Ioan 8:56

v. 19 De ce a fost data legea? Ea a fost adaugata datorita pacatului.

Legea descoperă păcatul care era deja prezent.

Omul nu este sofisticat, rafinat si educat sa fie pacatos; el este pacatos prin natura lui, un pacatos primitiv si salbatic. Legea este o oglinda care arata urma de pata. Nu te poti spala doar privind-te. Dumnezeu a asigurat un bazin pentru a te spala după ce te uiți in oglinda.

Legea dovedește ca omul este un păcătoș si ca el nu va putea niciodata sa se sfințească singur.

v. 21 Legea nu poate da viata. Omul este deja mort in pacat si incalcare. Omul are nevoie de viata – numai credinta in Hristos poate da viata.

v.22 Omul este in starea de pacat si singurul ajutor este prin credinta in Hristos. Legea este necrutatoare si neschimbata. Ezechiel 18:20

v. 23-25 Cuvintul cheie aici este *indrumator* (*paidagogos* in greaca) si nu are nimic de a face cu un profesor de scoala in contextul din zilele noastre. Termenul este facut pentru a desemna un servitor sau un sclav intr-o casa romana care avea in grija orice copil care se năștea în acea casă. El era hrănit, imbracat, imbaiat de pedagog.. Cind micutul ajungea la virsta de scoala, pedagogul il lua de mina si il ducea la scoala. Aceasta face și Legea. Legea ia lumea de mână și o duce la crucea lui Hristos si spune: “Micuțule om ai nevoie de un Mântuitor”. Legea ne întoarce către Hristos. Noi acum suntem sub Hristos si nu sub lege.

v. 26 Copii sunt mai degraba fii (huios in greaca). Numai credinta in Hristos poate sa ne legitimizeze ca copii ai lui Dumnezeu. Un israelit nu a fost niciodata fiu ci numai slujitor, rob.

Desi David a fost un om după inima lui Dumnezeu, Scriptura il numeste “David, slujitorul meu”. Nicodim a fost un legalist si era si religios din cap pina in picioare, dar nu a fost un fiu al lui Dumnezeu. Domnul Isus I-a zis: “Trebuie sa te nasti din nou”

Ioan 1:11-13

Un din cele mai periculoase erezii este aceea a ecumenismului generalizat. Isus a spus conducătorilor religioși: “Voi aveți de tată pe diavolul” (Ioan 8:44). Legea nu va putea niciodata sa aduca pe un pacatos in locul de fiu.

v. 27 Botezati in Hristos – botezul in Duhul ne pune in trupul lui Hristos si suntem identificati cu El.

v.28 Aici sunt 3 mari diviziuni in lumea Romana:

1. Rasială si religioasă – evreii si grecii
2. Clase sociale – robi si liberi: ½ din populația Imperiului Roman erau sclavi. 60 milioane erau sclavi si 60 milioane erau liberi.
3. Lumea barbatilor si lumea femeilor – feminine si masculine

v. 29 Toti care sunt in Hristos aparțin aceleași familii si toți împărtășesc moștenirea.

Capitolul 4

v. 1-5 Aceasta sectiune ne invata doctrina **adoptiei**. Aici adoptia nu are aceeasi conotatie cu ceea ce gândim noi ca este. Un cuplu vede un copil dragut intr-un orfelinat si urmeaza niste pasi legali pentru ca copilul sa fie a lor. Aceasta este adoptia in societatea noastra contemporana. Totusi gindirea de aici este conform practicii folosite de societatea romana in primul secol de d.H.

v. 1 *Copil* (*nepios* in greaca), un copil minor de la curtea romana era incredintat in miinile unui slujitor sau sclav. El se juca cu copii servitorilor si era educat de către slujitorii adulti.

v. 2 *La vremea rânduită de tatăl său* este o fraza importanta. Aceasta indica ziua când băiatul devenea un adult cu toate drepturile legale si cu toate privilegiile.

v. 3 Israelul aflat sub lege era ca un copil aflat sub autoritatea unui stăpân.

v. 4 La timpul determinat de Dumnezeu, Dumnezeu Tatal si-a trimis in lume pe Fiul Sau, nascut din femeie, nascut sub lege. El a tinut legea intru totul.

v. 5 Hristos a facut lucrul acesta din 2 motive:

1. Sa mintuiasca pe cei aflati sub lege, ceea ce înseamnă ca ei vor fi eliberați de sub lege.
2. Ca sa primeasca adopția.

Adoptia (huiothesia in lb greaca) literar înseamnă plasând un copil. Acum haideți să ne întoarcem la obiceiurile romane. Intr-o zi tatăl copilului observa ca copilul lui creste. El invita pe toate rudele pentru a sarbatori ceremonia *toga virilis*. Tatal pune o roba pe baiatul lui si un inel pe degetul său. Acel inel, ca pecete, conținea semnătura tatălui lui. Băiatul este acum un fiu in toata firea. Nici un sclav nu-l va mai atinge de acum încolo! El are autoritatea maturității. Dumnezeu ne aduce in familia Lui ca fii adulti, capabili sa înțelegem adevărul divin (1 Cor. 2:9,10,13,14; 1 Ioan 2:20,27). Crestinul matur si pruncul in Hristos sunt la fel dependenți de Duhul Sfânt ca sa-i învețe adevărul divin. Legea nu a facut niciodata asa ceva pentru om.

v. 6 Acesta este inca o implinire a harului lui Dumnezeu pe care legea nu l-a oferit. *Abba* este un cuvânt intim care denota apropierea si relația între un copil si Dumnezeu Tatăl. Este un timp de testare si de incercare prin care Dumnezeu se face cât mai real în inima credinciosului.

v. 7 Acesta nu inseamna ca un copil a lui Dumnezeu atinge planul perfectiunii, fără să mai păcătuiască vreodată, deoarece el rămâne încă în vechea lui natura.

v. 8 Pavel descrie idolii ca “nemicuri”.

v. 9-11 Întoarcerea la lege a celui care este mântuit prin har este echivalent cu a se întoarce la idolatrie. Noi am cunoscut pe Dumnezeu, nu prin lege ci prin credinta in Hristos.

v. 12-18 Acesta este un cuvânt personal infiltrat in aceasta sectiune. Unii susțin că spinul din carnea lui Pavel era problema cu ochii (v. 14,15).

Justificarea prin credinta – Alegoria la Agar si Sara 4:19-31

Totul din aceasta sectiune se afla in contrastul dintre Agar si Sara. Agar si fiecare referință la ea reprezintă legea. Sara si fiecare referire la ea, reprezintă credința in Hristos.

v. 21 Evident ca ei nu auzisera de lege. Promulgarea legii nu a fost un proces frumos ci unul înspăimântător. (vezi Ex. 19:16-18; 20:18,19).

v. 24 Nu sunt o alegorie ci contin o alegorie. Este un eveniment istoric care conține o alegorie.

Un copil nascut de o femeie sclava era si el tot un sclav.

v. 30,31 Avraam nu a putut să aibe doi fii legitimi – cel al lui Agar si cel a lui Sara. El a trebuit sa faca o alegere. Pavel spune ca nimeni nu poate fi mântuit prin lege si prin har. Trebuie sa faci o alegere. Daca incerci sa fii mântuit de Hristos si de lege atunci nu esti mântuit.

Gal. 5:2

IV. IN MOD PRACTIC – Purificarea prin Duhul 5:1 – 6:10

Duhul în raport cu Carnea, Libertatea în raport cu Robia.

A. Mântuit prin credinta si Trăind prin Lege conduce la căderea din har 5:1-15

Intram acum intr-o sectiune noua a acestei scrisori. Pavel urmeaza tiparul lui obisnuit. După ce a oferit date doctrinare, el incheie cu o aplicatie practica. Pavel pune doctrina intr-un pantof de piele.

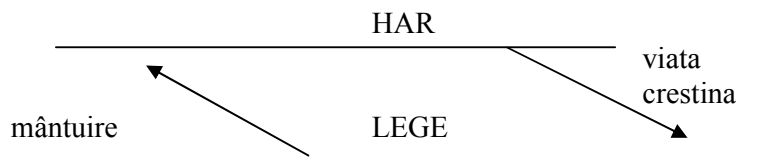
v. 1 Pavel provoaca pe credinciosi sa stea in primul rind in libertatea harului, inainte ca sa umble prin credinta in puterea Duhului. Legea nu este regula credinței pentru credincios.

v. 2 Acesta este unul dintre cele mai surprinzatoare versete ale Scripturii. Pavel nu spune sa crezi in altceva decit ceea ce Hristos ti-a spus ca nu te mântuiască. El spune ca daca nu te încrezi in Hristos si te încrezi în alte lucruri, nu ești mântuit.

v. 3 Dacă pui insigna legii, care este circumcizia, înseamnă că ești dator să ții întreaga lege. Iacov da partea negativa: Iacov 2:10

Numai credinta mintuieste pe cel pacatos si nimic altceva. Dumnezeu nu va lasa ca mintuirea sa devina o problema complicata. Nimic nu poate intra sa jefuiasca pe Hristos de slava Lui.

v. 4 *Cazind din har* nu inseamna sa cazii din mintuire sau s-o pierzi. Inseamna sa fii mintuit prin alte mijloace. Poti cadea din avionul inalt al harului la nivelul de jos al legalismului: A fi mintuit prin har si apoi a incerca sa traiesti o viata crestina sub lege inseamna sa cazii din har.

v. 5 *Nadejdea neprihanirii* este singura referinta profetica din intreaga epistola. Singura nadejde este binecuvintata nadejde. Hristos S-a “facut pacat pentru noi” (2 Cor. 5:21)

v. 6 Nici o aparatura legala nu poate produce o viata crestina. Formula este simpla: *credinta lucreaza prin dragoste*.

v. 7 Pavel i-a ocărât pe Galateni. Ei mergeau foarte bine până ce au apărut iudeii.

v. 9 In Scriptura dospeala este intotdeauna folosita ca principiu al raului.

v. 10 Pavel a crezut ca Galatenii vor refuza in cele din urma invataturile iudeilor.

v. 13 Pavel prezinta 3 metode pentru a incerca sa traiesti o viata crestina, din care 2 nu vor mege:

1. Viata de libertate (v. 1,4)

2. Viata de legalism (v. 2,3,14)

3. Viata de permisie (v.13)

Pavel oferă modurile de operare (modus operandi) pentru trăirea unei vieți în libertate. Viata de legalism nu numai ca include cele 10 porunci, ci si un set de reguli pe care crestinii le urmaresc din Biblie. Ei pot tine toate aceste reguli si inca sa nu aibe o viata crestina! Antinomianii cred ca pot trăi viața creștină așa cum le place. Culmea este că și ei se află în partea extrema a legalistilor.

v. 14 Aici legea este redusa la cel mai mic numitor comun. Acesta este testul acid al acelor care cred ca ei traiesc sub lege.

v. 15 Ar trebui sa fie spus a predica din acest text intitulata “Canibalii Crestini”

B. Mântuit prin credinta si **umblând în Duhul** produce **roadele Duhului** 5:16-26

v. 16 Aici este afirmat marele principiu al vietii creștine – *umblati cârmuiti de Duhul*. Cuvântul folosit pentru *a umbla* este *peripateo*, care se refera la scopul si directia in viata.

Pofta carnii se refera la dorinte ale carni, multe dintre ele nu sunt imorale dar sunt originate de dorințele carnale.

v. 17 Recopierea acestui verset va ajuta sa schimbi intelesul:

Credinciosul are o noua natura si o fire veche. Hristos a clarificat acest lucru intr-un dialog cu Nicodim (Ioan 3:3-16).

V. 18 Umblând cârmuit de Duhul este antiteza trairii sub lege (Rom. 8:1-13)

v. 19-21 Firea veche face un singur lucru: *faptele firii*. Acestea sunt etichetate astfel incit sa nu se faca nici o greseala daca o persoana traieste sau nu după carne.

A face (v.21) inseamna “a practica” (1 Cor. 6:9-11)

v. 22,23 Natura noua este instrumentul prin care Duhul produce roadele Duhului. Aceasta nu presupune un efort uman sau ce avem noi mai bun. Este strict numai roada Duhului (vezi diagrama)

Faptele firii

in antiteza cu

Roadele Duhului

Pacate senzuale:

Adulter (preacurvia)

Păcat trupesc – prostitutie

Necuratie – impuritate (*akatharsia*)

Lascivitate – brutalitate, sadism

Dragostea

Bucuria

Interior

Pacate religioase:

Idolatria – inchinarea la idoli

Vrajitoria – droguri (*pharmakeia*)

Pacea

Pacate sociale:

Vrajbile: Dusmăanii
 Certurile: Contradictiile
 (*Eris* zeita luptelor, conflictelor)
 Zavistiile: rivalitati, gelozii
 Mâniile: furii (*thumos*)
 Neintelegerile: fractiuni, clica
 Dezbinările:dezacorduri
 Certurile de partide: erezii, secte
 Pizmele: (*phthonos*)
 Uciderile

Indelunga rabdare:
 lunga stapinire de sine

 Blândete: bunatate
 Bunatate: blind dar ferm

 Credința – credinciosie, increzatoare

 Smerenie, blindete – opus salbaticiei

Pacate personale:

Betiile
 Imbuibarile

Cumpătare – auto-control

Legea a incercat sa ceara dragoste, dar a esuat.

Duhul singur poate produce dragoste.

Legea tine in friu – carnea

Duhul constringe – natura noua

Ce cerea Dumnezeu sub lege, Duhul produce. Viata crestina nu este o cinste morala, ceea ce este negativ. Este roada Duhului, care este pozitiva.

Legea a facut robi – teama

Harul face fii – dragoste, harul da

libertate crestinului sa faca ce este corect.

v. 24 (Col. 3:3, Gal. 2:20). In toate aceste pasaje gindul este ca atunci cind Hristos a fost crucificat, credinciosul a fost crucificat in acelasi timp. Credinciosul este acum alaturat vietii in Hristos si biruinta nu se obtine prin lupta ci prin predarea in Hristos. Cuvintul scriptural este *a produce*; este un fapt al vointei. (Rom. 6:13)

v. 25 A umbla (stoichomen in lb greaca) inseamna ca ceea ce este de baza si elementar, continua sau paseste in ordine. (Acesta este diferita de cuvintul *a umbla* din v.16). Inseamna a invata sa mergi. La fel cum am invatat sa mergem din punct de vedere fizic, prin incercari si metode eronate, la fel invatam sa umblam prin Duhul. Acesta este un proces de invatare. Vor mai urma esecuri si caderi. Lucrul important este sa incepi si apoi sa continui sa incerci. Acest fapt este realist nu idealist.

C. Mântuit prin credinta – *Roadele Duhului prezinta Caracterul Creștin* 6:1-10

v. 1 *Cadere* este “incalcare, a cadea pe alaturi”. Credinciosul nu isi pierde mântuirea cind pacatuiește.

A ridica este a stabili un os. *Cu duhul blindetii* este o cerinta.

v. 2 *Poveri* (*baros* in greaca) inseamna “greutati”. Purtati-va greutatile unul altuia, slabiciuni, durere, incordari sau apasari. “O incarcatura este pe jumătatea cind 2 persoane o poarta impreuna”

v. 3 Acesta este unul dintre barosurile lui Pavel care inlatura mindria.

v. 4 Acesta este ,de asemenea, o afirmatie specifica lui Pavel, ca un om trebuie sa se tina de munca și să o considere o anexă a vieții. (2 Cor. 13:5; 1 Cor. 16:13)

v. 5 *Povara* (phortion in greaca), a fi nascut ca o incarcatura unei nave, ca un copil in pântec, o responsabilitate.

Sunt poveri pe care poti sa le impartasesti, sunt si poveri pe care trebuie sa le porti singur. Suntem nascuti singuri, singuri ne imbolnavim, suferim singuri, facem fata problemelor singuri si trecem prin valea umbrei mortii tot singuri. Mergem inaintea scaunului de judecata a lui Hristos tot singuri (Rom. 14:2; 2 Cor. 5:10)

v. 6 Simplu si deschis, acest verset înseamna sa-ti platesti predicatorul. Daca cineva lucreaza pentru beneficiul tau spiritual, lucreaza si tu pentru el cu beneficii materiale.

v. 7 Afirmarea principiului: Aceasta este o lege neschimbatoare care opereaza in fiecare sfera a vietii. In agricultura si horticultura daca semeni porumb, culegi porumb, daca semeni bumbac, vei culege bumbac. In sfera morala culegi ceea ce semeni. Iacov, care si-a inselat tatal, a fost inselat de

unchiul lui in aceeași maniera. Faraon care a omorit toti baietii, și al lui a fost omorit. Vedem aceasta lege lucrind in vietile lui Ahab și Iezebel, și deasemenea in viata lui Pavel.

v. 8 Practica suferintei: Pavel aplica aceasta lege crestinului. El spune ca credinciosul poate semana carnea sau Duhul. Semanind carnea obtii o recolta de coruptie. Semanind Duhul obtii o recolta de viata vesnica.

v. 9 Implinirea rabdarii: Acesta este o incurajare pentru copilul lui Dumnezeu care cu rabdare a invatat Cuvintul lui Dumnezeu și a slujit pe Domnul. Unul ca acesta va culege o recolta de binecuvintari. De exemplu, Iohebed l-a invatat pe Moise, desi Egiptul era împotriva ei. Apoi a venit ziua recoltei ei.

CONCLUZIA AUTOGRAFATA 6:11-18

A. Scrisul de mina al lui Pavel

v. 11 Adevaratul sens este: "Am scris cu litere mari". Aceasta ar putea indica că spinul lui Pavel din carne era problema cu ochii (vezi Gal. 4:14,15). Particularitatea scrisului de mina al unui om care nu prea vede este cel cu litere mari.

B. Marturia lui Pavel

v. 14 Intre Pavel și lume statea o cruce. Pavel a stat de aceasta parte a crucii. Moartea și invierea lui Hristos l-au scos afara din lume intr-o relatie cu Dumnezeu.

v. 15 circumcizia a fost scrisul de mina al religiei și legea. In afara semnele nu sunt acceptate de Dumnezeu – numai o noua creatie (2 Cor. 5:17)

v. 17 Semnele (stigma in greaca) erau scrisul de mina personal a lui Hristos. In lumea romana "semnele" erau folosite in 3 moduri:

1. Robii fugari erau marcati pe frunte cind erau capturati
2. Soldatii aveau numele comandantilor lor tatuate pe fruntile lor.
3. Oamenii devotati zeitatilor pagane in religii misterioase aveau numele lor imprimat pe frunte.

Pavel a avut cicatrici fizice "semne marcate de Domnul Isus", peste tot corpul (vezi 2 Cor. 11:23-27)

v. 18 Pavel concluzioneaza aceasta minunata epistola prin trimiterea de salutari tuturor fratilor in Dumnezeu.